

пуца твърдѣ малко зари, които не ся достатъчни за да различаватъ цвѣта на предметитѣ.

1244. *Защо тигроветѣ, котките, кукумъекитѣ и ипкои други животни виждатъ твърдѣ добръ нощъ?* — Защото тѣхнитѣ очи иматъ една особита направа, която отговаря на нощното гледанье. Всички нощни животни могатъ до толкозъ да разширочятъ зѣници-тѣ на своитѣ очи, щото тѣ събиратъ заритѣ на ноцната разсѣяна свѣтлина на много и колкото е потребно за ясното гледанье на предметитѣ. За туй дневната свѣтлина ги уморява, ослѣпява ги и прави безпрестанно да си затварятъ очитѣ. Тѣ спятъ по голѣмата частъ отъ деня, а отиватъ по плячка като настане нощъ. По него време за тѣхъ ставатъ видими всички предмети, които ний нито можемъ да зарнимъ.

1245. *Защо ни сж дѣтѣ очи, когато ни показватъ сжщия предметъ, който можемъ да видимъ и съ едно око?* — За да са уголѣми полето на гледаньето, ний виждами едновременно съ двѣ очи по-много предмети, отъ колкото съ едно; 2) за да са уголѣми свѣтливостъта на предметитѣ, и да стане гледаньето по точно и по-ясно: напримѣрь като гледами на бѣлѣ хартиянѣ листъ напредъ съ едно око, подиръ съ двѣ, ний лесно можемъ да са убѣдимъ колко е превѣсно гледаньето въ вторий случай; 3) за да можемъ да различавами непжкналостъта и растоиянията, които съ едно око, ний различавами твърдѣ лоше; 4) най-послѣ за да умалимъ възможностьта на съвършенна слѣпность; защото ако изгубимъ едно око, другото поне ще остане пакъ.

1246. *Защо съ дѣтѣ очи ний видимъ само единъ предметъ?* — Има разни мнѣния, но по-основателното е, защото въ веѣки мигъ ний дѣйствително видимъ само една точка отъ предмета, къмъ която ний по-воздами нашитѣ оптически оси, и само на растоанье до което ги приспособимъ. Обържати по този начинъ очитѣ ни могатъ да дадѣтъ впечатлѣние за една точка, а не за двѣ. Но оптическитѣ оси на окото са надарени съ такваз подвижность, щото ний твърдѣ бърже ги прекарвами отъ една точка на предмети въ